

Startside>Anlæggelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Skilsmisse og separation

Skilsmisse og separation

Nationale oplysninger vedrørende forordning nr. 1259/2010

Generelle oplysninger

Den Europæiske Union har sat sig som mål at udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved at vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med virkninger på tværs af grænserne. Samtidig kræver borgernes øgede mobilitet inden for det indre marked mere fleksibilitet og større retssikkerhed.

Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010 af 20. december 2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (kaldet Rom III-forordningen) sikrer borgerne hensigtsmæssige løsninger, der giver retssikkerhed, retlig forudsigelighed og fleksibilitet, og beskytter den svageste part, når der opstår tvister i forbindelse med en skilsmisse og forhindrer "forum-shopping". Dette er også med til at forhindre komplicerede, langvarige og smertefulde retssager.

Mere præcist giver forordning (EU) nr. 1259/2010 internationale par mulighed for på forhånd at aftale, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation, så længe det er loven i den medlemsstat, de har tættest tilknytning til. Hvis parret ikke selv kan nå til enighed, kan domstolene anvende et sæt fælles regler for at fastlægge, hvilket lands lovgivning der skal være gældende.

Forordningen finder dog ikke anvendelse på følgende forhold: fysiske personers rets- eller handleevne, et ægteskabs eksistens eller gyldighed eller anerkendelsen heraf, omstødelse af et ægteskab, ægtefællernes navn, ægteskabets virkninger på formueforhold, forældreansvar, underholdspligt og båndlæggelse eller arv. Den påvirker heller ikke anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar.

Den er et instrument til gennemførelse af et forstærket samarbejde mellem de deltagende medlemsstater. Det øgede samarbejde gør det muligt for en gruppe på mindst ni medlemsstater at gennemføre foranstaltninger på et af de områder i traktaterne, hvor Unionen ikke har enekompetence. I henhold til artikel 331 i TEUF har de medlemsstater, der ikke deltager i samarbejdet, ret til at tilslutte sig det allerede eksisterende forstærkede samarbejde.

På den europæiske e-Justice-portal finder du oplysninger om hvordan forordningen anvendes.

Forstærket Samarbejde

Den 12. juli 2010 vedtog Rådet [afgørelse 2010/405/EU](#) om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation mellem Belgien, Bulgarien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Letland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Østrig, Portugal, Rumænien og Slovenien. Som følge heraf vedtog de nævnte 14 deltagende medlemsstater Rådets [forordning \(EU\) nr. 1259/2010](#), som fandt anvendelse fra 21. juni 2012.

Den 21. november 2012 vedtog Kommissionen [afgørelse 2012/714/EU](#) om bekræftelse af Litauens deltagelse i et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation. Det fastsættes i denne afgørelse, at forordning (EU) nr. 1259/2010 skal finde anvendelse på Litauen fra 22. maj 2014.

Den 27. januar 2014 vedtog Kommissionen [afgørelse 2014/39/EU](#) om bekræftelse af Grækenlands deltagelse i et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation. Ifølge afgørelsen gælder forordning (EU) nr. 1259/2010 for Grækenland fra den 29. juli 2015.

Den 10. august 2016 vedtog Kommissionen [afgørelse \(EU\) nr. 2016/1366](#) om bekræftelse af Estlands deltagelse i et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation. Ifølge afgørelsen gælder forordning (EU) nr. 1259/2010 for Estland fra den 11. februar 2018

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Relevant link

[ARKIVERET websitet for Det Europæiske Civilretlige Atlas \(lukket den 30. september 2017\)](#)

Sidste opdatering: 09/10/2020

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.